

Folketingets Retsudvalg

Dato: 2. april 2007

Folketingets Retsudvalg har i skrivelse af 1. marts 2007 (ad L 133 – bilag 22) udbedt sig min besvarelse af følgende spørgsmål nr. 23:

Spørgsmål nr. 23:

”Ministeren bedes kommentere henvendelse af 28. februar 2007 fra Nanna Gersov, Kastrup, jf. L 133 – bilag 22.”

Svar:

Ifølge oplysninger fra Danmarks Statistik boede 73% af alle børn sammen med begge deres forældre pr. 1. januar 2006. Samlet bor 23% hos deres mor. Fordelingen mellem enlige mødre og mødre med ny samlever er, at 16% bor hos enlig mor, mens 7% bor hos mor med ny samlever. For fædre er det samlet 3% af børnene, der bor hos dem, hvor 2% bor hos enlig far, mens 1% bor hos far med ny samlever. 1% af alle børn er udeboende.

Det lader sig ikke gøre præcist at oplyse, hvor mange forældre, der har samvær med deres børn, idet aftaler om samvær ikke automatisk registreres, hvis det blot aftales mellem forældrene, og forældrene således ikke involverer statsforvaltningerne. Der kan imidlertid findes oplysninger om samværshyppighed blandt skilsmissebørn i almindelighed via undersøgelser af befolkningens adfærd. Data fra Socialforskningsinstituttets børneforløbsundersøgelse fra 2003 viser, at for skilsmissebørn generelt har 87% af børnene samvær, mens 13% ikke har samvær med den af forældrene, de ikke bor hos.

I Børnerådets supplerende rapport, Maj 2000, anbefaler Børnerådet en forstærket indsats over for den i rapporten beskrevne gruppe af eneforsørgerfamilier, både med hensyn til uddannelse, boligforhold, socialt netværk og behandlingstilbud. Særligt på det familieretlige område er Børnerådet af den opfattelse, at fælles forældremyndighed næppe er løsningen i en familie, hvor en af forældrene har udøvet vold. Børnerådet mener desuden ikke, at børn skal påtvinges samvær med en voldelig far, medmindre barnet selv udtrykker ønske herom. Endelig foreslår Børnerådet, at høring af børn fra disse familier skal ske i en tryk og fortrolig atmosfære af en professionel med en særlig faglig uddannelse.

Jeg finder, at forslaget til forældreansvarsloven fuldt ud tager højde for de anbefalinger, som Børnerådet er kommet med. Jeg skal i den sammenhæng henvise til mit svar på Retsudvalgets spørgsmål nr. 10, hvori jeg kommenterer Nanna Gersovs henvendelse af 19/2-07 om voldsramte kvinder. Samtidig kan jeg oplyse, at der i forbindelse med implementeringen af forældreansvarsloven i samarbejde med bl.a. statsforvaltningerne, domstolene og repræsentanter for børnesagkyndige vil blive udarbejdet vejledninger om, hvordan samtaler med børn gennemføres på den mest hensynfulde måde af hensyn til børnene, og hvordan oplysninger herfra behandles og videregives. Det skal også drøftes, hvordan samtaler med børn gennemføres ved domstolene i en form og under en ramme, der belaster barnet mindst muligt.

Nanna Gersov beder mig om at oplyse, hvilke interesseorganisationer, der har varetaget enlige mødres interesser i forbindelse med forarbejdet til forældreansvarsloven. Jeg skal her henvise til mit svar på Retsudvalgets spørgsmål nr. 22, hvori jeg har beskrevet sammensætningen af Udvalget om Forældremyndighed og Samvær. Jeg vedlægger samtidig en liste over de myndigheder, interesseorganisationer mv., som er blevet hørt over lovforslagene og over Betænkning nr. 1475 om barnets perspektiv. Jeg skal i den forbindelse bemærke, at Dansk Kvindesamfund har bedt om at komme på høringslisten fremover i forhold til høring over lovforslag m.v., som involverer kvinder, børn og familiens forhold.

Carina Christensen

/Charlotte Meibom